

Sygn. akt VI GC 153/15 upr/3

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) C Doradztwo (...) Sp. z o.o.

w T.

przeciwko: R. L. (1)

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej R. L. (1) na rzecz powoda (...) C Doradztwo (...) Sp. z o.o. w T. kwotę 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 10 maja 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 września 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 11 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 4 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 8 maja 2012 r. do dnia zapłaty,

- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 30 maja 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 21 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 9 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 246 zł (dwieście czterdzieści sześć złotych) od dnia 5 września 2012 r. do dnia zapłaty,

2) umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 453,54 zł (czterysta pięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu;

4) nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 187 zł (sto osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwróconej części opłaty od pozwu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 153/15/3

UZASADNIENIE

Powódka (...) C Doradztwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. wystąpiła przeciwko R. L. (1) prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w T. z pozwem o zapłatę kwoty 7 204 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 18 maja 2005 r. zawarła z pozwaną umowę na świadczenie usług w zakresie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Powódka wystawiła na rzecz pozwanej szereg faktur VAT tytułem świadczonych usług księgowo - rachunkowych za okres od kwietnia 2010 r. do września 2012 r., jednakże pozwana nie uregulowała należności. W dniu 10 marca 2010 r. pozwana podpisała z powódką pierwszą ugodę, a w dniu 26 kwietnia 2012 r. strony zawarły drugą ugodę, lecz pozwana nie dokonała płatności. Nadto pomimo wystosowanego przez powódkę wezwania do zapłaty, pozwana nie uregulowała należności.

W dniu 22 maja 2013 r. w sprawie o sygn. VI GNc 1088/13/3 Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut przedawnienia w odniesieniu do faktur z 2010 r. Nadto pozwana podniosła, iż nie otrzymała nigdy faktur od powódki. Pozwana przyznała, iż strony zawarły umowę na prowadzenie m.in. podatkowej książki przychodów i rozchodów oraz ewidencji dla celów VAT. Umowa nie była realizowana przez powódkę. Powodowa spółka wystawiła wyłącznie deklaracje „o”, powielając dane z miesiąca na miesiąc, nie wykonując żadnej pracy. W związku z powyższym powodowa spółka nie realizowała umowy zgodnie z jej treścią, a ponadto nie dostarczała faktur. Powódka pomimo, że miała stały kontakt z pozwaną, nie tylko nie doręczała faktur, lecz również wezwania do zapłaty czy wypowiedzenia umowy. Pozwana prowadziła rozmowy z przedstawicielem powodowej spółki, wskazując że z uwagi na nie wykonywanie usług księgowych pozwana nie powinna być obciążana jakimikolwiek kosztami. Dla pozwanej oczywistym było, że do czasu zrobienia korekt czy podjęcia działań związanych z wykonywaniem usług księgowych przez pozwaną umowa ulega zawieszeniu, a zapłata za jakiegokolwiek czynności nastąpi wtedy, gdy będą one miały miejsce. Zgodnie z § 24 umowy ważną przyczyną wypowiedzenia umowy jest zaleganie z wynagrodzeniem za co najmniej 2 miesiące, a także brak współpracy przy realizacji umowy. Powódka

nie zastosowała powyższego zapisu, pomimo rzekomego zalegania z płatnościami, co dowodzi zdaniem pozwanej, iż umowa pozostawała w zawieszeniu.

W dalszym piśmie procesowym strona powodowa wskazała, iż zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną jest bezprzedmiotowy, albowiem strony łączyła ugoda z dnia 26 kwietnia 2012 r. Nadto podstawa zapłaty nie są faktury, a umowa łącząca strony, faktura jest wyłącznie rachunkiem za wykonaną usługę. Strona powodowa wielokrotnie przypominała pozwanej o dostarczaniu dokumentów księgowych, które w dużej mierze były dostarczane po terminie wyznaczanym w umowie. W miesiącach, w których powódka nie otrzymała od pozwanej żadnych dokumentów księgowych wystawiała tzw. deklarację zerową.

W dalszym piśmie procesowym pozwana podtrzymała wnioski i twierdzenia zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W dniu 24 listopada 2015 r. powódka ograniczyła powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 4 428 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych, cofając pozew co do kwoty 2 776 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że w dniu 18 maja 2005 r. strony zawarły umowę o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi w ramach zawartej umowy. W § 23 umowy strony określiły, iż umowa zostaje zawarta na okres od 18 maja 2005 r. na czas nieokreślony. Z kolei w § 16 strony ustaliły, że za wykonane czynności, o których mowa w § 1 pkt. 1 i 2 umowy, doradca będzie pobierał wynagrodzenie miesięczne, płatne do końca miesiąca, za który dostarczono dokumenty księgowe w wysokości 200 zł netto + VAT. Zgodnie z § 18 pkt. 2 zd. 1 w razie istotnej zmiany stosunków gospodarczych, każda ze stron może żądać zmiany postanowień umowy w drodze negocjacji co do wysokości wynagrodzenia doradcy. Zgodnie z § 24 umowa kończy się m. in. z upływem terminu, na jaki została zawarta lub na skutek wypowiedzenia.

Bezspornym również było, że E. C. (1) poprzez wniesienie aportu w postaci przedsiębiorstwa prowadzonego osobiście do spółki powodowej, przeniosła wierzycelności przysługujące jej względem pozwanej do tej spółki.

Dowód: umowa wraz z aneksem (k. 14-22), akt notarialny (k. 234-245, 294-305).

W trakcie trwania umowy pomiędzy stronami powódka wykonywała wynikające dla niej obowiązki w zakresie zobowiązania przepisami podatkowymi i skarbowymi. Drogą mailową przesyłano pozwanej faktury wystawiane co miesiąc za wykonywanie czynności zgodnie z umową. Powódka wykonywane rozliczenia i deklaracje przysyłała właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Dowód : dokumenty i wiadomości e-mail (k. 246-290, 306-366), zeznania świadka B. K. (k. 411-412), zeznania E. N. (k. 466-469).

W dniu 21 kwietnia 2010 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) płatną do dnia 28 kwietnia 2010 r. tytułem wykonanej usługi księgowej na kwotę 244 zł brutto.

W okresie trwania umowy do dnia 3 września 2012 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej 30 faktur, przy czym ostatnią w dniu 3 września 2012 r. fakturę VAT nr (...) płatną do dnia 4 września 2012 r. tytułem wykonanej usługi księgowej na kwotę 246 zł brutto.

Dowód: faktury (k. 23-52).

Strony zawarły w dniu 10 marca 2010 r. ugode, na mocy której pozwana zobowiązała się do regulowania należności w kwocie nie mniejszej niż 400 zł miesięcznie, do 20 każdego miesiąca, a także zobowiązała się regulować comiesięczne wynagrodzenie. Strony w dniu 26 kwietnia 2012 r. zawarły drugą ugode, na mocy której pozwana zobowiązała się wpłacić do dnia 14 maja 2012 r. ratę w wysokości 500 zł, a pozostałą należność w kwocie 5 258 zł uregulować w ratach nie później niż do końca 2012 r.

Dowód: ugody (k. 54, 55)

W dniu 5 października 2012 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty nieuregulowanych należności w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 56).

W dniu 15 stycznia 2013 r. powód wypowiedział umowę o świadczenie usług w zakresie prowadzenia książki przychodów i rozchodów w związku z niedotrzymaniem warunków ugody z dnia 26 kwietnia 2012 r.

Dowód: wypowiedzenie (k. 59)

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy. Sąd uznał je za wiarygodne, ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała ich treści i autentyczności.

Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka B. K. na okoliczność przebiegu realizacji umowy łączącej strony, opóźnienia pozwanej w dostarczaniu dokumentacji księgowej. Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i konsekwentne.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanej o ponowne przesłuchanie świadka B. K., albowiem pozwana była prawidłowo zawiadomiona o terminie przesłuchania świadka, nie stawiała się i nie dostarczyła zaświadczenia od lekarza sądowego.

Sąd uznał zeznania świadków A. M. (1) i A. M. (2) za wiarygodne ponieważ są logiczne i wzajemnie zgodne.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka R. L. (2), J. H., M. J. i A. H., albowiem ich zeznania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie ze względu na okoliczności na jakie mieli być przesłuchani. Ich zeznania miały dotyczyć stosunków osobistych pozwanej z panią E. C. oraz na okoliczność polecenia usług powódki tym świadkom.

Sąd w ramach przesłuchania stron przesłuchał E. N. i dał jej zeznaniom wiarę w całości. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej, albowiem pozwana nie stawiała się na termin wyznaczony w tym celu bez usprawiedliwienia od lekarza sądowego pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka E. C. (1), albowiem nie ma on znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie oraz jest spóźniony. Złożony został bowiem dopiero po zakończeniu postępowania dowodowego i wiązałoby się z koniecznością odroczenia rozprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) C Doradztwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. przeciwko R. L. (1) zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie ograniczonego powództwa.

Powódka początkowo domagała się zasądzenia kwoty 7 204 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych wskazując, iż pozwana nie uregulowała należności wynikającej z wystawionej na jej rzecz faktur za świadczone przez powódkę usługi księgowo - rachunkowe.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia co do faktur z 2010 r. oraz wskazując, że nie otrzymała nigdy faktur od powódki. Pozwana podniosła również, że wykonywane przez powódkę czynności ograniczały się do powielania tej samej treści dokumentów z powodu nie dostarczania żadnych dokumentów przez pozwaną do księgowania. Zauważyła, że czynności tak ograniczone nie są warte kwot zaksięgowanych za usługi księgowe oraz, że powódka zbyt długo zwlekała z wypowiedzeniem umowy.

W toku postępowania powódka ograniczyła powództwo i wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 4 428 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych, cofając pozew co do kwoty 2 776 wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, dlatego też Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

W ocenie Sądu, mając na uwadze dołączone do pozwu dokumenty, strony sporu łączyła umowa o świadczenie usług.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, natomiast w myśl art. 751 pkt. 1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom.

Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Z treści art. 751 pkt 1 k.c. wynika, że z upływem dwóch lat przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności. Wobec przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI GNc 1088/13/3 w dniu 22 maja 2013 r., należało uchylić prawomocność tego nakazu. Pozew w sprawie VI GNc 1088/13/3 został wniesiony w dniu 8 kwietnia 2013 r. Faktury dotyczące płatności za okres sprzed 2 lat przed wytoczeniem powództwa, dotyczą należności przedawnionych. W tym zakresie zarzut przedawnienia złożony przez pozwaną okazał się skuteczny. Biegu terminu przedawnienia nie zmieniły ugody i zobowiązania podpisywane przez pozwaną.

Sąd dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego miał na uwadze przede wszystkim postanowienia łączącej strony umowy.

Bezspornym pomiędzy stronami było, iż zawarły umowę o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów. W § 23 umowy strony określiły, iż umowa zostaje zawarta na okres od 18 maja 2005 r. na czas nieokreślony. Z kolei w § 16 strony ustaliły, że za wykonane czynności, o których mowa w § 1 pkt. 1 i 2 umowy, doradca będzie pobierał wynagrodzenie miesięczne, płatne do końca miesiąca za który dostarczono dokumenty księgowe w wysokości 200 zł netto + VAT. Zgodnie z § 18 pkt. 2 zd. 1 w razie istotnej zmiany stosunków gospodarczych, każda ze stron mogła żądać zmiany postanowień umowy w drodze negocjacji co do wysokości wynagrodzenia doradcy. Zgodnie z § 24 umowa kończy się m. in. z upływem terminu, na jaki została zawarta lub na skutek wypowiedzenia.

Sąd nie miał wątpliwości, że powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi w ramach zawartej umowy, co potwierdzili słuchani w toku postępowania świadkowie tj. B. K. oraz przedstawiciel powoda E. N.. Świadek B. K. wskazała, iż początkowo współpraca z pozwaną układała się dobrze, jednakże współpraca popsuła się w latach 2010/2012. W tym okresie dokumenty nie były dostarczane w terminach przez pozwaną, co powodowało późniejsze korekty. Ponadto powódka musiała monitować pozwaną, aby dostarczała dokumenty. Powódka sporządzała do Urzędu Skarbowego VAT-7 i PIT-5, a ponadto roczne deklaracje. Przy rocznych deklaracjach pozwana dostarczała faktury, co powodowało konieczność dokonania korekty wcześniejszych deklaracji. Powódka sporządzała deklaracje do ZUS i również w tym przypadku koniecznym było sporządzanie korekt deklaracji, gdy pozwana później dostarczała zwolnienie lekarskie. Powyższe potwierdziła również przedstawicielka zarządu powodowej spółki (...), wskazując także, że pozwana przynosiła dokumenty do księgowania nieregularnie, a nawet zdarzało się, że dokumenty były donoszone za poprzedni rok dopiero w kwietniu roku następnego, co powodowało konieczność dokonania korekt.

Z dołączonych do akt dokumentów oraz z zeznań świadka B. K. wynika, że powódka wykonywała swoje czynności w ramach obowiązującej strony umowy. Nie może zostać obciążona odpowiedzialnością za brak współpracy ze strony pozwanej. Jak wynika również z zeznań świadków A. M. (1) i A. M. (2) generowanie nawet powielających się co miesiąc

deklaracji, wiąże się jednak z pewnym, chociaż niezbyt wielkim nakładem pracy. Świadek A. M. (2) podkreślał, że kwestia wyceny różnych czynności księgowych zależy od indywidualnej sytuacji i umowy stron.

Podkreślić należy, że zgodnie z § 18 pkt. 2 zd. 1 umowy w razie istotnej zmiany stosunków gospodarczych, każda ze stron mogła żądać zmiany postanowień umowy w drodze negocjacji co do wysokości wynagrodzenia doradcy, a z kolei zgodnie z § 24 umowę pozwana mogła również umowę wypowiedzieć.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem pozwanej, że powódka zbyt długo zwlekała z wypowiedzeniem umowy, ponieważ, jak podkreślała przedstawicielka powódki oraz w swych zeznaniach świadek B. K., pozwana często dostarczała dokumenty po terminie # wyznaczonym umową i ustawami. Powódka mogła więc tkwić w przekonaniu, że pozwana dostarczy dokumenty po upływie terminu do złożenia zeznań podatkowych i deklaracji i pomimo problemów rodzinnych, chce kontynuować współpracę stron.

W okresie 2010/2012 pozwana borykała się z problemami związanymi ze zdrowiem oraz osobistymi. Jednak pozwana pomimo świadomości swojej sytuacji nie dokonała rozwiązania umowy o usługi księgowe, nadto nie próbowała nawet negocjować z powódką cen świadczonych usług. Owszem pozwana w sprzecznie wskazała, że prowadziła rozmowy z przedstawicielem powodowej spółki, wskazując że z uwagi na nie wykonywanie usług księgowych pozwana nie powinna być obciążana jakimikolwiek kosztami, jednakże w żaden sposób nie udowodniła tej okoliczności. Nadto pozwana nie zwróciła się do pozwanej chociażby z wnioskiem o zmniejszenie wynagrodzenia ze względu na małą ilość dokumentów do księgowania, a przecież sama umowa dawała jej taką możliwość.

Z kolei w ocenie Sądu powódka wykazała stosownie do treści art. 6 k.c. że świadczyła na rzecz pozwanej usługi księgowo - rachunkowe. Podkreślić należy, że pozwana będąc profesjonalistą winna była wiedzieć, że skoro nie wypowiedziała zawartej ze stroną powodową umowy, a powódka świadczyła usługi, nawet choćby w niewielkim zakresie, to pozwana będzie zobowiązana do zapłaty powódkę umówionego wynagrodzenia.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne w zakresie zmienionego powództwa i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 428 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Powódka domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot częściowych do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

Umorzono postępowanie w pozostałym zakresie wobec ograniczenia powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c. Zauważyć należy, że co do zasady cofnięcie powództwa traktuje się jako przegraną w procesie, poza jednym przypadkiem, gdy cofnięcie lub ograniczenie powództwa jest spowodowane zapłatą przez pozwanego po wytoczeniu powództwa przez powoda. W niniejszej sprawie ograniczenie powództwa było spowodowane podniesieniem przez pozwaną skutecznego zarzutu przedawnienia co do części roszczenia. W tej sytuacji strona powodowa wygrała postępowanie w 62%, co skutkowało stosunkowym rozliczeniem kosztów w takiej właśnie proporcji. Tytułem kosztów powód poniósł 250 zł tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa, 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana poniosła koszt 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Kwota stosunkowo rozliczona z tego tytułu, przypadająca stronie powodowej stanowi zatem 453,54 zł, którą Sąd zasądził na jej rzecz od strony pozwanej.

Na mocy art. 28 pkt. 3 ustawy o kosztach Sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 187 zł tytułem zwróconej części opłaty od pozwu.

SSR Jolanta Brzęk